

TESTUDO HORSFIELDII - NELIVARVAS-MAAKILPIKONNA

(Agrionemys horsfieldii - Venäjän maakilpikonna)

ESIINTYMINEN LUONNOSSA

Kaspianmeren itäpuolella, Iranista Pakistaniin.

ELINYMPÄRISTÖ

Puolikuivat aromaattiset erämaat ja vuoristot

ULKONÄKÖ

Vaalean beige värinen kilpi, kuviot tumman ruskeat

Aikuisen konnan koko: 18 cm - 20 cm

Etujaloissa ja takajaloissa neljä kynttä.

Sukupuolierot: naaras on urosta hieman kookkaampi, uroksen häntä ja häntäkynsi pidempi kuin naaraan, uroksen peräaukko kauempana hännäntyvestä kuin naaraalla. Aikuisen uroksen takaruumis on ylhäältä katsoen leveämpi kuin naaraan.

PITO

Nelivarvaskonna voidaan pitää yksin tai monta konnaa yhdessä. Naaraat elävät rauhallisesti yhdessä. Jotkut urokset sopeutuvat tähän ryhmäelämään kun taas toiset urokset ovat reviiritietoisempia ja ne häiritsevät muiden konnien rauhaa niin pahasti, että ne on poistettava ryhmästä ja pidettävä yksin.

TERRAARIO

Pienten konnapoikasten terraarion minimimitta on 100x60x30 cm. Aikuisia konnia voidaan pitää isoissa ”aitauksissa” vapaana huonetiloissa ja kesällä myös ulkotarhassa.

Kuivanpuoleinen metsätterraario. Pohjamateriaalina puunkuorihumus, puhdas hiekka-/turvesekoite (10-15 cm paksu kerros, koska konna kaivautuu mielellään). UVB-valaistus ja spottilämmitteinen alue jossa konna voi rauhassa sulattaa ruokaansa. Terraariossa on oltava myös piilo mihin konna voi vetäytyä.

Ilmalämpötila päivisin 25 astetta ja lämmittelypaikassa vähintään 35 astetta. Öisin lämpötilan pitäisi laskea n. 17 asteeseen.

RAVINTO

Nelivarvaskonna on päiväaktiivinen ja se liikkuu erityisesti aamuisin ja iltaisin. Silloin se etsii ravintonsa joka koostuu kuitupitoisista kasveista. Voikukan lehdet ja kukat kuuluvat herkkuihin samoin kun monet ohdakelehdet, piharatamo, vesikrassi, tummanvihreälehtiset salaattilajit (vaaleat salaatit sisältävät liikaa nitriittiä ja liian vähän kalkkia). Juuresraasteet, tomaatit, kurpitsat ja kurkku – kaikki kelpaa. Mansikka on konnan ehdoton suosikki! Hedelmiä, joissa on korkea sokeripitoisuus pitäisi kuitenkin välttää, koska ne pilaantuvat nopeasti lämpöisessä terraariossa ja edistävät käymistilaa eläimen suolistossa! Poikasille ei suositella banaania, koska se saattaa tukkia pikkukonnan sieraimet!

Nuorelle konnalle on tarjottava kalsiumia ravintolisänä, mielellään D3-vitamiinin yhteydessä, joka edistää kalsiumin imeytymistä. Puhdasta juomavettä on tarjottava päivittäin. Konna käyttää juomavesiastiansa usein ”kylpyammeena” johon se myös ulostaa tai virtsaa. Kilpikunnan virtsa näkyy kellertävän valkoisina kiteinä vedessä.

Nelivarvaskilpikonna elää luonnossa n. 50-60 vuotta ja saattaa vankeudessa elää jopa satavuotiaaksi !

TALVILEPO

Lokakuussa, kun päivät lyhenevät ja valo vähenee, maakilpikonna muuttuu uneliaaksi ja sen ruokahalu vähenee ratkaisevasti. Silloin on tullut hetki kun konna kaivautuisi luonnossa maahan viettämään talvilepoansa. Ensiksi tutkitaan konnan terveydentilanne, koska vain terve konna saa mennä talvilevolle ! Eli konnassa ei ole havaittavissa ulko- eikä sisäloisia (lähinnä suolistomatoja – tarkista ulosteet), iho ja kilpi ovat ehjiä ja kilpi on kova. Sen jälkeen konna kylvetään 2-4 päivänä lämpöisessä vedessä (24-26 astetta) n. 20 minuuttia, kunnes suolisto on kunnolla tyhjentynyt ja sille ei tarjota enää ruokaa. Tämän jälkeen sammutetaan terraarion lämpölamppu ja konna pidetään n. 17-18 asteessa. Jos konna pysyy uneliaana ja ei liiku enää terraarion, se voidaan siirtää talvilepopaikkaan. Ennen sitä täytyy konna kuitenkin punnita ja sen painoa kontrolloidaan talvilevon aikana n. 3-4 viikon välein. Aikuisen konnan normaali painon menetys on n. 10 % ja nuoren konnan paino saa pudota 15 %. Jos paino putoaa enemmän, täytyy talvilepo keskeyttää ja viedä konnaa eläinlääkärille tarkistettavaksi. Talvilevon optimaalinen lämpötila on 5-10 astetta. Jos lämpötilat nousevat yli 12 asteeseen enemmän kuin 5 päivänä peräkkäin, konna herää ja talvilepo loppuu. Sopiva paikka on viileä kellari tai vintti mutta lämpötilat ei saa mennä pakkasen puolelle. Talvilevon aikana konnalle ei saa tarjota ravintoa. Paras talvehtimispaikka on pieni puinen laatikko johon laitetaan puutarhamultaa ja kuivaa heinää. Levon aikana multa kastellaan vähän väliä siten , että laatikon nurkkiin valutetaan vähän vettä mutta vain sen verran, että multa vain kostuu hieman. Tämä on erittäin tärkeää nuorille konnille, jotka eivät pelkästään menetä talvilevon aikana osan painostaan vaan myös kuivuvat. Talvilepo kestää n. 3-4 kuukautta, eli helmikuun lopulla konna siirretään vähitellen lämpimämpään ”välivarastoon”. Konna jatkaa vielä vähän nukkumista mutta saattaa jo reagoida erilaisiin ääniin ja valoärsykkeisiin. Terraario laitetaan kuntoon ja lämpötilat säädetään noin 20-22 asteiksi. Valmistetaan lämmin (24-26 astetta) kylpy siten, että kylpyveteen lisätään n. teelusikallisen verran keittosuolaa per litra ja kun konna on juonut tarpeeksi vettä se siirretään takaisin terraarionsa. Viikon päästä säädetään valot ja lämpötilat takaisin vanhoihin olosuhteisiin ja konnalle tarjotaan päivittäin tuoretta ruokaa, vaikkakaan se ei vielä kovalla ruokahalulla söisikään.

Jos saat maakilpikunnan, joka on iältään jo vanhempi ja tiedät että sille ei ehkä ole koskaan talvilepoa tarjottu, yritä silti tarjota sitä sille. Saattaa olla, että se ei heti mene lepoon ja kuikuilee vielä parin viikon aikana. Tarkista sen paino huolellisesti ja jatkaa vaan yrittämistä. Terve konna yleensä menee sille niin tärkeälle levolle vähän ajan päästä mutta jos se ei ole kuukauden päästä nukkumassa, siirrä se niin kuten yllä mainittu takaisin terraarioonsa.

uros

naaras